

Bruselj, 30. november 2023
(OR. en)

16107/23

Medinstitucionalna zadeva:
2023/0171(COD)

TRANS 544
MAR 158
CODEC 2311
OMI 85
IA 329
DROIPEN 171
ENV 1400

POROČILO

Pošiljatelj:	Generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Svet
Št. predh. dok.:	15667/23 + COR 1
Št. dok. Kom.:	10119/23 + ADD 1
Zadeva:	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem, vključno s kazenskimi sankcijami – <i>splošni pristop</i>

I. UVOD

1. Komisija je 1. junija 2023 Evropskemu parlamentu in Svetu predložila navedeni predlog.
2. Predlog zadeva spremembo Direktive 2005/35/ES¹ o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem, vključno s kazenskimi sankcijami.

¹ UL L 255, 30.9.2005, str. 11.

3. Direktiva 2005/35/ES ureja kazni za nezakonite izpuste nafte in zdravju škodljivih tekočin z ladij v morje. Nezakonit izpust je izpust z ladje, ki ne izpolnjuje ustreznih pravil Mednarodne pomorske organizacije (IMO), tj. standardov iz Mednarodne konvencije o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij (Marpol 73/78). Glavni cilj direktive je vključiti navedene mednarodne standarde v zakonodajo EU in zagotoviti, da se osebe, odgovorne za nezakonite izpuste onesnaževalnih snovi, kaznujejo z odvračilnimi, učinkovitimi in sorazmernimi kaznimi, da se tako izboljša pomorska varnost, morsko okolje pa bolje zaščiti pred onesnaževanjem z ladij.
4. Glavni specifični cilji revizije direktive so naslednji:
- vključiti mednarodne standarde v zakonodajo EU z uskladitvijo direktive s prilogami k Marpol o izpustih v morje. V ta namen je Komisija predlagala razširitev sedanjega področja uporabe, ki zajema le nafto (Priloga I k Marpol) in škodljive tekočine v razsutem stanju (Priloga II), na škodljive snovi, ki se po morju prevažajo v pakirani obliki (Priloga III), odplake z ladij (Priloga IV), odpadke z ladij (Priloga V) in ostanke iz sistema za čiščenje izpušnih plinov (del Priloge VI);
 - odpraviti določbe v zvezi s kazenskimi sankcijami zaradi pravne skladnosti z direktivo o okoljski kriminaliteti (o kateri trenutno potekajo pogajanja);
 - zagotoviti, da so (fizične in pravne) osebe, odgovorne za nezakonite izpuste z ladij, kaznovane z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kaznimi;
 - podpreti države članice z okrepitvijo njihovih zmogljivosti za pravočasno in usklajeno odkrivanje primerov onesnaženja, preverjanje, zbiranje dokazov in učinkovito kaznovanje identificiranih storilcev kaznivih dejanj;
 - zagotoviti poenostavljeno in učinkovito poročanje o primerih onesnaženja z ladij ter dejavnostih nadaljnjega ukrepanja.

5. Predlog je ena od pobud EU za zmanjšanje onesnaževanja iz pomorskega prevoza v morjih EU, pri čemer je skladen s Strategijo za trajnostno in pametno mobilnost¹ ter z akcijskim načrtom za ničelno onesnaževanje², hkrati pa je del Komisijinega svežnja o pomorski varnosti³.
6. Predlogu sta bila priložena ocena učinka in ocenjevalno poročilo⁴. Ocena učinka je bila predstavljena in temeljito preučena na eni seji delovne skupine, delegacije pa v zvezi z njo niso imele večjih pomislekov.

II. PREUČITEV V DRUGIH INSTITUCIJAH

7. Odbor Evropskega parlamenta za promet in turizem (TRAN) je 7. julija 2023 za poročevalca imenoval Marian-Jeana Marinescuja (EPP, Romunija). Odbor TRAN je 16. novembra 2023 sprejel osnutek poročila in sklenil začeti medinstitucionalna pogajanja.
8. Evropski ekonomsko-socialni odbor je mnenje o predlogu⁵ sprejel 20. septembra 2023. Odbor regij je 23. junija 2023 sklenil, da mnenja ne bo dal.
9. Italijanska poslanska zbornica je 28. septembra 2023 sprejela pozitivno mnenje o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti⁶.

III. STANJE V SVETU

10. Delovna skupina za pomorski promet je predlog obravnavala na štirih sejah, prvič 7. novembra 2023.

¹ 14012/20 + ADD 1.

² 8753/21.

³ 10160/23.

⁴ 10119/23 ADD2 REV1 + ADD3 REV1 + ADD4.

⁵ 13364/23.

⁶ 13859/23.

11. Odbor stalnih predstavnikov je na seji 29. novembra 2023 potrdil, da podpira zadnji kompromis, in Svetu priporočil, naj na seji Sveta PTE (promet) 4. decembra 2023 doseže dogovor o splošnem pristopu.
12. Vse delegacije so v interesu varstva morskega okolja na splošno podprle cilje predloga Komisije.
13. Na podlagi pripomb držav članic je kljub temu potrebnih več sprememb predloga Komisije. Številne so namenjene večji jasnosti in skladnosti ter zagotavljanju zadostne prožnosti državam članicam pri izvajanju direktive, pri čemer se upoštevajo razlike med državami članicami, kar zadeva njihov pravni sistem, geografsko lego, vire in zmogljivosti. Vsebinske spremembe, na katere je treba opozoriti, so navedene v nadaljevanju.
14. Številne delegacije so izrazile pomisleke glede razmejitve med upravnimi kaznimi in kazenskimi sankcijami ter glede povezave med tem predlogom in osnutkom direktive o okoljski kriminaliteti. Predsedstvo za pojasnitev tega vprašanja predlaga več sprememb: v novem naslovu direktive in v naslovu člena 8 je bila na primer pred besedo „kazni“ dodana beseda „upravne“; poleg tega uvodna izjava 9, kot je bila preoblikovana, daje dodatno zagotovilo, da predlog zadeva le upravne kazni, in pojasnjuje povezavo z osnutkom direktive o okoljski kriminaliteti.
15. V zvezi z opredelitvami (člen 2) se predlagajo le nekatere prilagoditve oziroma popravki.
16. Komisija je predlagala dva člena, enega z naslovom „Kršitve“ (člen 4) in enega z naslovom „Izjeme“ (člen 5). To je povzročilo določeno zmedo, saj se člen 4, kot ga je pripravila Komisija, ne nanaša le na kršitve, temveč tudi na nekatere izjeme iz Marpol 73/78, ko se izpust onesnaževalnih snovi ne obravnava kot kršitev, medtem ko se člen 5 nanaša na nekatera morska območja (v členu 3), na katerih se izpust v skladu s prilogami I, II in VI k Marpol 73/78 pod določenimi pogoji prav tako ne šteje za kršitev. Predsedstvo zato predlaga, da se člena 4 in 5 združita (člen 5 se črta), hkrati pa se doda sklicevanje na dodatne izjeme v Marpol 73/78 in na izjeme v Mednarodnem kodeksu za ladje, ki plujejo v polarnih vodah (v nadaljnjem besedilu: Polarni kodeks).

17. Kar zadeva odgovornost, predsedstvo predlaga razširitev področja uporabe direktive, tako da se v členu 4(2) ne sklicuje na „fizične in pravne osebe“, kot je predlagala Komisija, temveč na „vsako družbo ali tiste, ki so lahko odgovorne za kršitev“. To pomeni, da bi bil lahko za nezakonit izpust odgovoren vsak subjekt ali oseba. Zelo podobna določba je že vključena v člen 8(2). Na splošno je predsedstvo v zvezi s členom 8 („Upravne kazni“), ki od držav članic zahteva določitev sistema upravnih kazni (vključno z globami) za kršitve, poskušalo najti uravnoteženo rešitev, ki upošteva različne pravne sisteme v državah članicah, tudi tistih, ki imajo iz ustavnih razlogov težave pri določanju upravnih kazni (glej člen 8(4)).
18. Druga pomembna in občutljiva določba je člen 8d („Učinkovita uporaba kazni“). Ta člen določa številne relevantne okoliščine, ki jih morajo pristojni organi upoštevati pri določanju in uporabi vrste in višine upravne kazni za odgovorno osebo. Države članice so menile, da je ta člen, kot ga je predlagala Komisija, preveč omejujoč in restriktiven. Predsedstvo zato predlaga, da se poveča njegova prožnost, in sicer z navedbo, da pristojni organi lahko upoštevajo okvirni seznam okoliščin („med drugim“). Merilo v zvezi s stopnjo krivde odgovorne osebe (člen 8d(1)(b)) je bilo črtano, ker naj bi posegalo v postopkovno pravo držav članic. Komisija je predlagala tudi, da lahko sprejme izvedbeni akt za določitev podrobnih pravil o merilih, ki jih morajo države članice upoštevati pri uporabi kazni (člen 8d(2)). Ta določba se črta, saj države članice menijo, da bi bilo treba taka pomembna merila navesti v sami direktivi.

19. Najpomembnejša sprememba, predlagana v členu 10 („Izmenjava informacij in izkušenj“), se nanaša na odstavek 1(d). V zvezi s tem je Komisija predlagala, da države članice zagotovijo, da pristojni organi vsako leto preverijo vsaj 10 % opozoril, ki jih pošlje evropska služba za satelitsko odkrivanje onesnaževanja (CleanSeaNet). Stališča držav članic o tej določbi so deljena. Nekatere bi lahko sprejele 10-odstotno stopnjo preverjanja, druge bi lahko sprejele razpon (5–15 %), medtem ko se preostale zavzemajo za to, da bodisi ni sklica na določen odstotni delež bodisi se ta določba črta. Predsedstvo predlaga uravnotežen in prožen pristop: prvič, preverjanje bi zadevalo le najzanesljivejša opozorila („razred A“); drugič, določba bi se nanašala le na „določen odstotni delež“, in tretjič, države članice bi morale same, glede na svoje zmogljivosti, določiti odstotni delež za vsako leto. In končno, vključena sta bila natančna opredelitev, kaj pomeni „preverjanje“, ki je dodatno pojasnjeno v uvodni izjavi 13, in obveznost, da se odstotni delež sporoči Komisiji, s čimer se zagotovi določena predvidljivost.
20. Komisija v skladu s členom 10a („Poročanje“) vzpostavi orodje za elektronsko poročanje za namene zbiranja in izmenjave informacij. V zvezi s tem predsedstvo predlaga nekaj sprememb, s katerimi bi se zmanjšalo upravno breme za države članice, in sicer z določitvijo razumnejših rokov za poročanje: poročanje bi bilo potrebno šele po zaključku vseh postopkov in čim prej po izvedbi različnih ukrepov, kot so inšpekcije.
21. Predsedstvo predlaga, da usposabljanje (člen 10b) za organe, pristojne za odkrivanje, preverjanje in izvrševanje direktive, zagotovi le Komisija, in to na zahtevo države članice in ne na splošno, za vse države članice. Podobna določba je vključena v vse doslej preučene zakonodajne predloge iz svežnja o pomorski varnosti.
22. Kar zadeva objavo informacij s strani Komisije o izvajanju in izvrševanju direktive v okviru pregleda na ravni Unije (člen 10c), predsedstvo predlaga, da se to stori šele po zaključku vseh ustreznih postopkov, in da se v pregled lahko (in ne „se“) vključijo informacije iz Priloge II k direktivi. Na ta način se zmanjšajo obveznosti poročanja držav članic. Ustrezne spremembe, namenjene temu, da bi bil seznam okviren, so vključene v Prilogo II.

23. V zvezi s členom 10d, ki ureja zaščito žvižgačev, predsedstvo predlaga manjše, vendar pomembne spremembe, in sicer, da se doda sklicevanje na Splošno uredbo o varstvu podatkov in da se poleg žvižgačev samih zaščitijo tudi podatki, ki jih žvižgači sporočijo.
24. Komisija je v členu 12a („Ocena in pregled“) predlagala, da se, če je to ustrezno, oceni možnost spremembe področja uporabe direktive glede na mednarodne standarde za preprečevanje onesnaževanja zraka (npr. za SO_x in NO_x) ter glede na druge standarde, ki urejajo izpuste z ladij (npr. za črni ogljik, morske odpadke, izgube zabojujnikov, izgube plastičnih peletov in podvodni hrup). V zvezi s tem predsedstvo meni, da lahko Komisija v svojo oceno vključi vse pomembne vidike onesnaževanja z ladij. Ker pa so nekateri primeri sporni, predlaga splošnejšo formulacijo, in sicer: „nove ali posodobljene mednarodne standarde za preprečevanje onesnaževanja z ladij“.
25. Nekateri neobalne države članice so izrazile zaskrbljenost zaradi nepotrebnega upravnega bremena pri prenosu nekaterih določb iz direktive, ki jih v praksi ne morejo uporabljati, ker nimajo dostopa do morja ali morskih pristanišč. Predsedstvo zato predlaga, da se pri prenosu vključi posebno odstopanje za tiste države članice, ki iz geografskih razlogov ne morejo uporabljati nekaterih točno določenih določb.
26. Predlaga se tudi, da se rok za prenos, ki ga predlaga Komisija (eno leto po začetku veljavnosti direktive o spremembi), podaljša na štiri leta (48 mesecev).
27. Danska ima še vedno parlamentarni preučitveni pridržek. Grčija je izrazila nekatere pomisleke glede združitve členov 4 in 5.
28. Komisija ima na tej stopnji postopka še vedno postopkovni pridržek glede vseh sprememb predloga.

29. Poleg tega ima Komisija zadržke glede člena 4(2), člena 8(2) in uvodne izjave 9, ki naj bi – ker je v predlogu predsedstva uporabljena beseda „lahko“ – nakazovali, da državam članicam ni treba upoštevati določb direktive, če odgovorna oseba ni družba; meni, da se s tem oži področje uporabe veljavne direktive, ki sedaj določa kazni za vse fizične ali pravne osebe. Komisija ima tudi resne pomisleke glede črtanja obrnjenega dokaznega bremena v členu 8(2), zaradi česar bi bila družba odgovorna, razen če bi ta lahko dokazala, da je odgovoren nekdo drug; meni, da bo predlog predsedstva povečal upravno breme za preiskovalne organe držav članic, saj ne bo mogoče več domnevati, da je družba odgovorna. Komisija si pridržuje tudi stališče glede črtanja člena 5, sprememb člena 8d, določbe v členu 10, po kateri bi za objavo informacij veljale omejitve nacionalne zakonodaje, ter glede odstopanja za prenos v nacionalno zakonodajo za neobalne države in štiriletnega roka za prenos.

IV. ZAKLJUČEK

30. Glede na navedeno naj Svet na podlagi kompromisnega besedila iz priloge k temu poročilu doseže dogovor o *splošnem pristopu* glede Predloga direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni, vključno s kazenskimi sankcijami, za kršitve v zvezi z onesnaževanjem.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o spremembi Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem, vključno s kazenskimi sankcijami

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 100(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora⁸,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij⁹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

⁸ UL C....

⁹ UL C....

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Cilj pomorske politike Unije je zagotoviti visoko raven varnosti in varstva okolja. To se lahko doseže z doseganjem skladnosti z mednarodnimi konvencijami, kodeksi in resolucijami ter hkratnim ohranjanjem svobode plovbe, kot je določena v Konvenciji Združenih narodov o pomorskem mednarodnem pravu.
- (2) V Mednarodni konvenciji o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij (v nadaljnjem besedilu: Marpol 73/78) so določene splošne prepovedi izpustov z ladij v morje, poleg tega pa so urejeni tudi pogoji, pod katerimi se nekatere snovi lahko izpustijo v morsko okolje. Marpol 73/78 vsebuje izjeme za izpust onesnaževalnih snovi, za katere se uporabljajo njene priloge, ki se ne obravnavajo kot kršitev, če so izpolnjeni določeni pogoji. Na podlagi navedenih prilog niso izključeni primeri, v katerih so tisti, ki so odgovorni za škodo, škodo povzročili naklepno ali iz malomarnosti, zavedajoč se, da bo škoda verjetno nastala. Ta direktiva se nanaša na kršitve in izjeme, ki bi se uporabljale, in sicer tiste iz Marpol 73/78.
- (3) Od sprejetja Direktive 2005/35/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁰ so bile Marpol 73/78 in njene priloge predmet pomembnih sprememb, s katerimi so bile uvedene strožje norme in prepovedi za izpuste snovi z ladij v morje. Upoštevati bi bilo treba navedene spremembe in spoznanja, pridobljena pri izvajanju Direktive 2005/35/ES.

¹⁰ Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta 2005/35/ES z dne 7. septembra 2005 o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve (UL L 255, 30.9.2005, str. 11).

- (4) Z Direktivo (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta¹¹ se zagotavlja, da se odpadki oddajo v pristanišča Unije, kjer jih zbirajo ustrezne pristaniške sprejemne zmogljivosti. Izvrševanje Direktive (EU) 2019/883 je skupaj z Direktivo 2005/35/ES ključni instrument za preprečevanje onesnaževanja morja z ladij. Za zagotovitev učinkovitega, integriranega in skladnega sistema izvrševanja v zvezi z določbami Direktive (EU) 2019/883 o oddaji odpadkov v pristaniške sprejemne zmogljivosti bi bilo treba Direktivo 2005/35/ES spremeniti, da bi se njeno področje uporabe razširilo na priloge IV do VI k Marpol 73/78, tako da bi se ladje odvrnile od nezakonitega izpuščanja onesnaževalnih snovi v morje namesto oddaje teh snovi v pristaniške sprejemne zmogljivosti v skladu z določbami Direktive (EU) 2019/883.
- (5) Področje uporabe Direktive (EU) 2019/883 ne zajema Priloge III k Marpol 73/78, ker pakirano blago ni opredeljeno kot odpadki, zato običajno ni oddano v pristaniške sprejemne zmogljivosti. Vendar ni mogoče izključiti možnosti, da bi se škodljive snovi, ki se prevažajo zapakirane, nezakonito izpuščale v morje. Glede na navedeno bi bilo treba področje uporabe Direktive 2005/35/ES razširiti na Prilogo III k Marpol 73/78. Posledično bi bilo treba v skladu z Direktivo 2005/35/ES prepovedati izpuščanje škodljivih snovi, razen če pristojni organi ugotovijo, da je bilo to potrebno za zagotovitev varnosti ladje ali reševanje življenj na morju. V zvezi s tem izpusti iz te direktive ne vključujejo odlaganja v skladu z Londonsko konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z odlaganjem odpadkov in drugih snovi iz leta 1972 in njenim protokolom iz leta 1996.

¹¹ Direktiva (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o pristaniških sprejemnih zmogljivostih za oddajo odpadkov z ladij, spremembi Direktive 2010/65/EU in razveljavitvi Direktive 2000/59/ES (UL L 151, 7.6.2019, str. 116).

- (6) Opredelitev izpustov v členu 2 Marpol 73/78 vključuje emisije z ladij. V Prilogi VI k Marpol 73/78 je obravnavano preprečevanje onesnaževanja zraka z ladij. Priloga VI in ustrezne smernice IMO o sistemih za čiščenje izpušnih plinov (Resolucija MEPC.340 (77)) omogočajo, da ladje uporabljajo sisteme za čiščenje izpušnih plinov kot alternativno metodo za doseganje skladnosti za zmanjšanje emisij žveplovega oksida (SO_x). Priloga VI ureja ostanke iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov, in sicer tako, da je prepovedan njihov izpust v morje, pri čemer se zahteva njihova oddaja v ustrezne pristaniške sprejemne zmogljivosti (v primeru ostankov iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov iz recikliranja v zaprti zanki). Z Direktivo (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta¹² so mednarodni standardi glede SO_x preneseni v pravo Unije, medtem ko Direktiva (EU) 2019/883 zagotavlja oddajo ostankov iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov v pristaniške sprejemne zmogljivosti. Ker lahko ostanke iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov povzročijo onesnaženje morskega okolja, bi bilo treba v primeru nezakonitih izpustov uporabiti kazni na podlagi Direktive 2005/35/ES.
- (6a) „Odvedena voda“, kot je opredeljena v MEPC.1/Circ.899 in Resoluciji MEPC.340 (77), bi se lahko izpustila neposredno s krova, če je skladna z merili kakovosti odvedene vode, določenimi v smernicah za sisteme za čiščenje izpušnih plinov. Vendar lahko odvedena voda iz sistemov za čiščenje izpušnih plinov vpliva na ekosistem, čeprav je skladna z Marpol 73/78. V tem primeru lahko država članica uvede omejitve, ki lahko temeljijo na oceni, opravljeni z uporabo metodologije za ocene tveganja in učinka iz smernic, ki jih je pripravila IMO in priporočil MEPC. V navedenem primeru lahko „odvedena voda“ povzroči onesnaženje morskega okolja, zato bi se morale v primeru nezakonitih izpustov ob ustreznem upoštevanju MEPC.1/Circ.883/Rev.1 uporabljati upravne kazni, določene na podlagi Direktive 2005/35/ES.

¹² Direktiva (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 glede zmanjšanja vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva (kodificirano besedilo)(UL L 132, 21.5.2016, str. 58).

- (7) Direktiva (EU) 2023/xxxx Evropskega parlamenta in Sveta¹³ zagotavlja skupne opredelitve kaznivih dejanj zoper okolje ter razpoložljivost odvrailnih, učinkovitih in sorazmernih kazenskih sankcij za huda kazniva dejanja zoper okolje. Direktiva 2005/35/ES je bila spremenjena z Direktivo 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴, s katero so bile uvedene kazenske sankcije za nekatere kršitve Direktive 2005/35/ES, ki bi morale zdaj spadati na področje uporabe Direktive (EU) 2023/xxxx. Zato bi bilo treba določbe Direktive 2005/35/ES, ki so bile dodane ali nadomeščene z Direktivo 2009/123/ES, črtati.
- (8) Upravne kazni, uvedene pri prenosu Direktive 2005/35/ES, ne bi smele posegati v Direktivo (EU) 2023/xxxx. Države članice bi morale v skladu z nacionalno zakonodajo opredeliti obseg izvrševanja upravnega in kazenskega prava, kar zadeva kršitve v zvezi z onesnaževanjem morja z ladij. Ta direktiva ne preprečuje državam članicam, da bi sprejele strožje ukrepe v skladu z mednarodnim pravom in določile upravne kazni ali kazenske sankcije v skladu z nacionalno zakonodajo. Pri uporabi nacionalne zakonodaje za prenos Direktive 2005/35/ES bi morale zagotoviti, da se pri naložitvi kazenskih sankcij in upravnih kazni spoštujejo načela Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s prepovedjo ponovnega sojenja o isti stvari, ob ustreznem upoštevanju načela „onesnaževalec plača“, kot in kadar je to primerno.

¹³ UL L xxxx.

¹⁴ Direktiva 2009/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o spremembah Direktive 2005/35/ES o onesnaževanju morja z ladij in uvedbi kazni za kršitve (UL L 280, 27.10.2009, str. 52).

- (9) Kazni iz Direktive 2005/35/ES bi bilo treba okrepiti z zagotovitvijo dosledne uporabe upravnih kazni po vsej Uniji. Da bi se okrepil odvračilni učinek kazni, naloženih za kršitve v zvezi z onesnaževanjem morja z ladij, bi morale biti take upravne kazni vsaj v obliki glob, ki se naložijo ladjarski družbi, kadar je bilo ugotovljeno, da je družba odgovorna. Države članice lahko naložijo globe tudi drugim fizičnim ali pravnim osebam, za katere je ugotovljeno, da so odgovorne za kršitev. V tem okviru ladjarska družba pomeni lastnika ladje oziroma katero koli drugo organizacijo ali osebo, kot je upravljavec ali zakupnik ladijskega prostora, ki je od lastnika ladje prevzela odgovornost za upravljanje ladje, v skladu z Mednarodnim kodeksom za varno upravljanje ladij in preprečevanje onesnaževanja (v nadaljnjem besedilu: Kodeks ISM)¹⁵, ki se v pravu Unije izvaja na podlagi Uredbe (ES) št. 336/2006 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶. V Direktivi 2005/35/ES bi se moralo priznati, da bi lahko registrirani lastnik upravljanje ladje prenesel na drug subjekt, ki bi moral biti nato v prvi vrsti odgovoren za neizpolnjevanje obveznosti iz Kodeksa ISM, da se zagotovi preprečevanje škode za okolje ali dodelitev dejavnosti na krovu ladje usposobljenemu osebju. Brez poseganja v veljavno zakonodajo Unije odločitev o tem, katera vrsta kazni, ki se uporabi – kazenska sankcija ali upravna kazen –, je najučinkovitejša, ostaja v pristojnosti države članice. Kar zadeva kazenske sankcije, država članica izpolnjuje obveznosti iz Direktive (EU) 2023/xxxx, tj. revidirane direktive o okoljski kriminaliteti. V skladu s tem ta direktiva zadeva le upravne kazni in ne kazenskih postopkov zoper fizične ali pravne osebe v skladu z nacionalno zakonodajo.

¹⁵ Mednarodni kodeks za varno upravljanje ladij in preprečevanje onesnaževanja, ki ga je Mednarodna pomorska organizacija sprejela z Resolucijo skupščine A.741(18) z dne 4. novembra 1993, kakor je bila spremenjena.

¹⁶ Uredba (ES) št. 336/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. februarja 2006 o izvajanju Mednarodnega kodeksa za varno upravljanje ladij v Skupnosti in razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 3051/95 (UL L 64, 4.3.2006, str. 1).

- (9a) Ob priznavanju, da nekatere države članice zaradi nacionalnega ustavnega prava ne morejo izpolniti zahteve glede upravnih kazni, lahko države članice uporabljajo določbe o upravnih kaznih iz te direktive, in sicer tako, da globe odredi pristojni organ in naložijo pristojna nacionalna sodišča, pri čemer se zagotovi potreba po učinkovitih, sorazmernih in odvračilnih kaznih. Navedene države članice bodo tako pri sklicevanju na upravne kazni iz te direktive uporabile kazni v smislu svojega nacionalnega pravnega sistema.
- (9b) Pri pomorski inšpekciji države pristanišča, opravljeni v skladu z Direktivo 2009/16/ES, kadar je obvezna ali kadar je načrtovana, lahko pride do nepravilnosti, lahko pa so pridobljene tudi informacije. Nepravilnosti se lahko odkrijejo tudi v zvezi z oddajo ladijskih odpadkov ali obveščanjem o tem, kot se zahteva na podlagi Direktive (EU) 2019/883, ali v zvezi z neskladnostjo z merili za uporabo sistemov za čiščenje izpušnih plinov, ki delujejo kot metode za zmanjšanje emisij iz Priloge II k Direktivi (EU) 2016/802, pa tudi informacij v zvezi z morebitnim nezakonitim izpustom ladje, pridobljenih s postopki, predvidenimi v Direktivi 2002/59/ES, vključno z morebitnimi dokazi ali sumi o izpustih nafte ali drugih kršitvah Marpol 73/78, sporočenimi državi članici, ali primeri ali nesrečami, ki jih je prijavil poveljnik ladje.
- (10) Nacionalni upravni in sodni organi bi morali pri določanju višine kazni, ki se naložijo onesnaževalcu, upoštevati vse ustrezne okoliščine. Ob upoštevanju raznolikosti onesnaževalnih snovi, zajetih v Direktivi 2005/35/ES, in pomena dosledne uporabe kazni v Uniji glede na čezmejno naravo reguliranega ravnanja bi lahko nadaljnje približevanje in učinkovitost višin kazni spodbudili z izmenjavo meril za uporabo kazni za izpuste različnih onesnaževalnih snovi.

- (11) Kadar država članica sumi, da je ladja, ki je prostovoljno v njenem pristanišču ali predobalnem terminalu, izvedla nezakonit izpust, bi bilo treba opraviti ustrezen inšpekcijski pregled, da se ugotovijo okoliščine. Za pomoč državam članicam pri izpolnjevanju obveznosti na podlagi Direktive 2005/35/ES glede inšpekcijskih pregledov takih ladij je v Prilogi I k Direktivi 2005/35/ES določen okviren seznam nepravilnosti ali informacij, ki bi jih morali pristojni organi v vsakem primeru posebej upoštevati, ko ugotavljajo, ali bi bilo treba ladjo šteti za sumljivo.
- (12) Spremljevalni ukrepi za sodelovanje in obveznosti poročanja držav članic doslej niso zadostovali za celovito analizo, ali se onesnaževalcem nalagajo učinkovite, odvračilne in sorazmerne kazni ter ali so Komisiji na voljo zadostni podatki za spremljanje izvajanja Direktive 2005/35/ES. Za zagotovitev učinkovitega in doslednega izvrševanja Direktive 2005/35/ES bi bilo treba z okrepljenim sodelovanjem olajšati izmenjavo informacij in izkušenj, hkrati pa zagotoviti, da so Komisiji na voljo zadostni podatki za ustrezno spremljanje izvajanja Direktive 2005/35/ES.

- (13) Obstoječo satelitsko storitev CleanSeaNet, ki organe držav članic obvešča o morebitnih nezakonitih izpustih, bi bilo treba dodatno okrepiti, da bi vključevala informacije o dodatnih onesnaževalnih snoveh, ki spadajo na področje uporabe Direktive 2005/35/ES. Informacije v zvezi z morebitnimi ali dejanskimi izpusti, ki jih države članice sporočijo v skladu z Direktivo 2005/35/ES, in drugimi podatkovnimi zbirkami Unije o pomorski varnosti, kot sta sistem Unije za izmenjavo pomorskih informacij, vzpostavljen z Direktivo 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁷ (v nadaljnjem besedilu: SafeSeaNet), in inšpekcijska baza podatkov, vzpostavljena z Direktivo 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸ (v nadaljnjem besedilu: THETIS), bi bilo treba združiti in v uporabniku prijazni elektronski obliki posredovati nacionalnim organom, vključenim v verigo izvrševanja, da se olajša njihov pravočasen odziv. Razširjanje takih informacij, ki zadevajo dejanski ali morebiten izpust ostankov iz sistema za čiščenje izpušnih plinov z ladje, bi bilo lahko samodejno, denimo prek namenskega modula storitve THETIS, vzpostavljene z Izvedbenim sklepom Komisije (EU) 2015/253 (THETIS-EU), da bi se državam članicam zagotovila pomoč pri izvajanju izvršilnih ukrepov, sprejetih v skladu z določbami Direktive (EU) 2016/802. Da bi se v vseh državah članicah zagotovilo učinkovito spremljanje izvajanja direktive, bi morala vsaka država članica v prvih treh letih od prenosa te direktive zagotoviti stopnjo preverjanja opozoril razreda A, ki jih pošlje storitev CleanSeaNet. Dejavnosti preverjanja bi lahko vključevale številne ukrepe več pristojnih organov, na primer primerjavo satelitskega odkrivanja s pomožnimi podatki, ki so na voljo na nacionalni ravni, in pomorskimi inšpekcijami države pristanišča. Dostop do teh informacij bi bilo treba odobriti organom drugih držav članic, ki se zanje zanimajo v okviru njihove vloge države pristanišča naslednjega pristanišča postanka, obalnih držav, na katere vpliva morebitni izpust, ali držav zastave ladje, da se omogoči učinkovito in pravočasno čezmejno sodelovanje, čim bolj zmanjša upravno breme dejavnosti izvrševanja in nazadnje učinkovito kaznujejo storilci kaznivih dejanj za kršitve Direktive 2005/35/ES. Spodbujati bi bilo treba tudi uporabo novih tehnologij, kot so brezpilotni zrakoplovi, in tehnik za podporo pri odločanju, kot je umetna inteligenca.

¹⁷ Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).

¹⁸ Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča (prenovitev) (UL L 131, 28.5.2009, str. 57).

- (14) Delo podskupine na področju odpadkov z ladij, ki je bila ustanovljena v okviru Evropskega foruma za trajnostni pomorski promet ter je združila številne strokovnjake s področja onesnaževanja morja z ladij in ravnanja z odpadki z ladij, je bilo decembra 2017 prekinjeno zaradi začetka medinstitucionalnih pogajanj o Direktivi (EU) 2019/883. Komisija bi morala še naprej zagotavljati organizacijo izmenjave izkušenj med nacionalnimi organi in strokovnjaki držav članic, vključno s tistimi iz zasebnega sektorja, civilne družbe in sindikatov, o uporabi te direktive po vsej Uniji, da se določijo skupne prakse za izvrševanje te direktive.
- (15) [...]
- (16) Države članice bi morale Komisiji sporočiti informacije, ki so potrebne za zagotovitev ustreznega spremljanja izvajanja Direktive 2005/35/ES. Da bi se omejila upravna bremena in pomagalo Komisiji pri analizi podatkov, ki jih predložijo države članice, bi morale države članice take informacije sporočiti prek namenskega orodja za elektronsko poročanje. Če se take informacije nanašajo na kazni, ki so bile naložene fizičnim osebam ali v katere so te osebe vključene, se anonimizirajo. Za zagotovitev, da so informacije, sporočene v skladu z Direktivo 2005/35/ES, glede na vrsto primerljive med državami članicami ter da se zbirajo na podlagi usklajene elektronske oblike in postopka za poročanje, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁹.
- (16a) Priznava se, da je razpoložljiva tehnologija za odkrivanje, preverjanje in zbiranje dokazov v zvezi z izpustom nekaterih onesnaževalnih snovi pri viru omejena. Te omejitve bi bilo treba upoštevati pri izvajanju in izvrševanju te direktive v državah članicah.

¹⁹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (17) Da bi Komisija državam članicam pomagala pri razvoju njihovih zmogljivosti v zvezi z učinkovitim izvrševanjem Direktive 2005/35/ES s strani nacionalnih upravnih in sodnih organov, bi morala državam članicam zagotoviti smernice in usposabljanje, med drugim v zvezi z najboljšimi metodami in dobrimi praksami za odkrivanje, preverjanje in zbiranje dokazov, pa tudi smernice o ustreznih regulativnih spremembah Marpol 73/78 in o razpoložljivih tehnoloških dosežkih, med drugim o novih digitalnih orodjih, da bi se olajšale učinkovite, stroškovno učinkovite in ciljno usmerjene dejavnosti izvrševanja.
- (18) Da bi se povečala ozaveščenost javnosti o izpustih onesnaževalnih snovi z ladij in izboljšalo varstvo okolja, bi morale biti informacije o uporabi Direktive 2005/35/ES, ki jih predložijo države članice, javno dostopne prek pregleda na ravni Unije, vključevati pa bi morale informacije iz Priloge II k Direktivi 2005/35/ES. Cilj Direktive 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁰ je v državah članicah zagotoviti pravico do dostopa do informacij o okolju v skladu s Konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah (Aarhuška konvencija), katere pogodbenica je Unija. Komisija bi morala varovati zaupnost informacij, ki jih prejmejo države članice, ne da bi pri tem posegala v določbe Direktive 2003/4/ES.
- (19) V Direktivi (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta²¹ so določeni minimalni standardi za prijavo kršitev prava Unije, med drugim Direktive 2005/35/ES, in za zaščito oseb, ki prijavijo take kršitve. Države članice bi morale zagotoviti zlasti, da se posadki, ki prijavi dejanske ali morebitne nezakonite izpuste v okviru področja uporabe Direktive (EU) 2019/1937, zagotovi zaščita. Komisija bi morala poleg obstoječih kanalov za prijavo, zagotovljenih na nacionalni ravni, kot so urejeni z Direktivo (EU) 2019/1937, dati na voljo centraliziran spletni kanal za zunanjo prijavo za namene prijave dejanskih ali morebitnih nezakonitih izpustov in posredovanja takih prijav zadevni državi članici ali državam članicam, ki bi morale nato obravnavati te prijave v skladu z Direktivo (EU) 2019/1937, tudi kar zadeva potrditev prejema, ustrezne povratne informacije in nadaljnje ukrepanje. Ta direktiva ne bi

²⁰ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

²¹ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

smela posegati v pravo Unije o varstvu osebnih podatkov, zlasti Uredbo (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta²² ter Uredbo (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta²³. Komisija bi morala v skladu s členom 25(1), točki (c) in (h), ter členom 25(2) Uredbe (EU) 2018/1725 zagotoviti varstvo zaupnosti identitete prijaviteljev, po potrebi tudi z omejitvijo uveljavljanja nekaterih pravic do varstva podatkov zadevnih oseb, kot so posamezniki, za katere je v prijavi navedeno, da sodelujejo pri morebitnem nezakonitem izpustu, v obsegu in obdobju, kot sta potrebna za preprečitev in obravnavanje poskusov oviranja prijave ali oviranja, onemogočanja ali upočasnjevanja nadaljnjega ukrepanja, zlasti preiskav, ali poskusov ugotavljanja identitete prijaviteljev. Take omejitve bi morale spoštovati bistvo temeljnih pravic in svoboščin ter predstavljati potrebne in sorazmerne ukrepe v demokratični družbi za zaščito pomembnih ciljev v splošnem javnem interesu Unije ali države članice in/ali varstva posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki, ali pravic in svoboščin drugih.

- (20) V skladu s členom 42(1) Uredbe (EU) 2018/1725 je bilo opravljeno posvetovanje z Evropskim nadzornikom za varstvo podatkov, ki je mnenje podal [xx. xx 2023]²⁴.
- (21) V IMO potekajo razprave o novih okoljskih vprašanjih v zvezi z mednarodnim pomorskim prometom, ki vključujejo onesnaževanje vode in zraka. Navedene razprave lahko privedejo do novih določb na podlagi Marpol 73/78. Pri prihodnjem pregledu bi bilo treba oceniti možnost spremembe področja uporabe Direktive 2005/35/ES, da se zagotovi skladen, učinkovit in uspešen sistem izvrševanja, pa tudi naložitev odvračilnih kazni.

²² Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

²³ Uredba (EU) 2016/679 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. aprila 2016 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Direktive 95/46/ES (Splošna uredba o varstvu podatkov) (UL L 119, 4.5.2016, str. 1).

²⁴ UL C xxxx.

- (21a) Države članice, ki nimajo neposrednega dostopa do morja ali pristanišč, iz teh geografskih razlogov ne morejo uporabljati nekaterih določb te direktive. Da bi se izognili nalaganju nesorazmernega upravnega bremena tem državam članicam, te ne bi smele biti dolžne prenesti in izvajati nekaterih določb te direktive.
- (22) Ker ciljev te direktive države članice ne morejo zadovoljivo doseči zaradi čezmejne škode, ki jo lahko povzročijo nezakoniti izpusti, zajeti v tej direktivi, ter razpoložljivosti učinkovitih, odvračilnih in sorazmernih kazni za take izpuste po vsej Uniji, temveč se zaradi obsega in učinkov predlaganih ukrepov lažje dosežejo na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (23) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, priznana zlasti v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah, vključno s pravico do varstva osebnih podatkov, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sojenja, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni ter pravico, da se za isto kaznivo dejanje v kazenskih postopkih ne sodi ali kaznuje dvakrat. Namen te direktive je zagotoviti popolno spoštovanje navedenih pravic in načel, tako da bi jo bilo treba temu ustrezno izvajati.
- (24) Direktivo 2005/35/ES bi bilo treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Spremembe Direktive 2005/35/ES

Direktiva 2005/35/ES se spremeni:

(1) naslov se nadomesti z naslednjim:

„Direktiva Evropskega parlamenta in Sveta o izvrševanju mednarodnih standardov o onesnaževanju z ladij in uvedbi upravnih kazni za kršitve v zvezi z onesnaževanjem“;

(2) člen 1 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 1

Namen

1. Namen te direktive je v pravo Unije vključiti mednarodne standarde za onesnaževanje z ladij in zagotoviti, da se tisti, odgovorni za nezakonite izpuste onesnaževalnih snovi, kaznujejo z odvračilnimi, učinkovitimi in sorazmernimi upravnimi kaznimi, z namenom izboljšanja pomorske varnosti in okrepitve varstva morskega okolja pred onesnaževanjem z ladij.
2. Ta direktiva državam članicam ne preprečuje, da bi sprejele strožje ukrepe v skladu z mednarodnim pravom in določile upravne kazni ali kazenske sankcije v skladu z nacionalno zakonodajo.“;

(3) člen 2 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

1. ‚Marpol 73/78‘ pomeni Mednarodno konvencijo o preprečevanju onesnaževanja morja z ladij iz leta 1973 ter protokola h Konvenciji iz let 1978 in 1997 v posodobljeni obliki;
2. ‚onesnaževalne snovi‘ pomenijo snovi, ki jih urejajo priloge I (nafta), II (zdravju škodljive tekočine v razsutem stanju), III (škodljive snovi, ki se po morju prevažajo v pakirani obliki), IV (odplake z ladij), V (odpadki z ladij) in VI (ostanki iz sistema za čiščenje izpušnih plinov) k Marpol 73/78;
3. ‚ostanki iz sistema za čiščenje izpušnih plinov‘ pomenijo vsak material, ki ga sistem za obdelavo odstrani iz vode za pranje ali izcejene vode, ali odvedeno vodo, ki ne izpolnjuje merila za izpust, ali druge ostanke, odstranjene iz sistema za čiščenje izpušnih plinov zaradi uporabe metode za doseganje skladnosti za zmanjšanje emisij, kot je opredeljena v predpisu 4 iz Priloge VI k Marpol 73/78 in ki se uporablja kot alternativa standardom, določenim v predpisu 14 Priloge VI k Marpol 73/78, za zmanjšanje emisij, ob upoštevanju smernic, ki jih je pripravila IMO;
- 3a. ‚izpust‘ pomeni sprostitvev snovi z ladje, povzročeno na kakršen koli način, v skladu s členom 2 Marpol 73/78;
4. ‚ladja‘ pomeni kakršno koli morsko plovilo, ne glede na to, pod katero zastavo pluje, ki kakor koli deluje v morskem okolju, vključno s hidroglicerji, plovili na zračni blazini, podvodnimi in plavajočimi plovili;
5. ‚pravna oseba‘ pomeni vsak pravni subjekt, ki ima tak status po veljavnem nacionalnem pravu, z izjemo držav ali javnih organov, ki izvršujejo državno oblast, ali javnih mednarodnih organizacij;

6. „družba“ pomeni lastnika ladje ali katero koli drugo organizacijo ali osebo, kot je upravljavec ali zakupnik ladijskega prostora, ki je od lastnika ladje prevzela odgovornost za upravljanje ladje.“;

(4) člen 4 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 4

Kršitve in izjeme

1. Države članice zagotovijo, da se izpusti onesnaževalnih snovi na katerem koli območju, določenem v členu 3(1), obravnavajo kot kršitve, razen če:
 - (a) onesnaževalne snovi, ki so urejene s Prilogo I k Marpol 73/78, izpolnjujejo pogoje iz predpisov 15, 34, 4.1, 4.2 ali 4.3 iz Priloge I k Marpol 73/78 in oddelka 1.1.1 v delu II-A Mednarodnega kodeksa za ladje, ki plujejo v polarnih vodah (v nadaljnjem besedilu: Polarni kodeks);
 - (b) onesnaževalne snovi, ki so urejene s Prilogo II k Marpol 73/78, izpolnjujejo pogoje iz predpisov 13, 3.1.1, 3.1.2 ali 3.1.3 iz Priloge II k Marpol 73/78 in oddelka 2.1 v delu II-A Polarnega kodeksa;
 - (c) onesnaževalne snovi, ki so urejene s Prilogo III k Marpol 73/78, izpolnjujejo pogoje iz predpisa 8.1 iz Priloge III k Marpol 73/78;
 - (d) onesnaževalne snovi, ki so urejene s Prilogo IV k Marpol 73/78, izpolnjujejo pogoje iz predpisov 3, 11.1 in 11.3 iz Priloge IV k Marpol 73/78 in oddelka 4.2 v delu II-A Polarnega kodeksa;
 - (e) onesnaževalne snovi, ki so urejene s Prilogo V k Marpol 73/78, izpolnjujejo pogoje iz predpisov 4.1, 4.2, 5, 6.1, 6.2 in 7 iz Priloge V k Marpol 73/78 in oddelka 5.2 v delu II-A Polarnega kodeksa ter

- (f) ostanki iz sistema za čiščenje izpušnih plinov izpolnjujejo pogoje iz predpisov 4, 14.1, 14.4, 14.6, 3.1.1 in 3.1.2 iz Priloge VI k Marpol 73/78, upoštevajoč smernice, ki jih je razvila IMO, vključno z Resolucijo MEPC.340 (77) v posodobljeni obliki.
2. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, s katerimi zagotovi, da vsaka družba ali tiste, ki so lahko odgovorne za kršitev v smislu odstavka 1, odgovarjajo za svoje dejanje.
3. [...]“;
- (5) člen 5 se črta;
- (6) člen 5a se črta;
- (7) člen 5b se črta;
- (7a) v členu 6 se odstavek 1 nadomesti z naslednjim:
- „1. Če nepravilnosti ali informacije vzbujajo sum, da je ladja, ki je prostovoljno v pristanišču ali predobalnem terminalu države članice, izpuščala ali izpušča onesnaževalne snovi na katerem koli območju iz člena 3(1), ta država članica zagotovi ustrezno inšpekcijo ali drug ustrezen ukrep ob upoštevanju ustreznih smernic, ki jih je sprejela Mednarodna pomorska organizacija (IMO), in v skladu z nacionalno zakonodajo.“;
- (8) v členu 6 se doda naslednji odstavek:
- „3. Priloga I k tej direktivi vsebuje okvirni seznam nepravilnosti ali informacij, ki lahko privedejo do inšpekcije, v smislu odstavka 1.“;

(9) člen 8 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 8

Upravne kazni

1. Države članice brez poseganja v obveznosti držav članic na podlagi Direktive (EU) 2023/xxxx²⁵, kot je določeno v členu 1 in v skladu z nacionalno zakonodajo, določijo sistem upravnih kazni za kršitev nacionalnih določb za izvajanje člena 4 te direktive ter zagotovijo njihovo uporabo. Določene upravne kazni so odvračilne, učinkovite in sorazmerne.
2. Države članice zagotovijo, da upravne kazni, uvedene pri prenosu te direktive, vključujejo globe, ki se naložijo družbi ob kršitvi, kadar je bilo ugotovljeno, da je družba odgovorna. Globe lahko naložijo tudi drugim fizičnim ali pravnim osebam, za katere je ugotovljeno, da so odgovorne za kršitev.
3. [...]
4. Kadar pravni sistem države članice ne določa upravnih kazni, se lahko ta člen uporablja tako, da pristojni organ sproži postopek za naložitev kazni, vključno z globami iz odstavka 2, pristojna nacionalna sodišča pa jo izrečejo, pri čemer mora biti zagotovljeno, da so ta pravna sredstva učinkovita in imajo enakovreden učinek, kot ga imajo upravne globe, ki jih naložijo pristojni organi. Kazni, naložene v skladu s tem odstavkom, morajo biti v vsakem primeru učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter se morajo uporabljati v skladu z določbami te direktive. Te države članice Komisiji priglasijo določbe svojih zakonov, ki jih sprejmejo na podlagi tega odstavka, do [DATUM], brez odlašanja pa tudi vse nadaljnje spremembe teh zakonov ali spremembe, ki nanje vplivajo.“;

²⁵ UL L xxxx.

- (10) člen 8a se črta;
- (11) člen 8b se črta;
- (12) člen 8c se črta;
- (13) vstavi se naslednji člen:

„Člen 8d

Učinkovita uporaba kazni

1. Države članice zagotovijo, da lahko pristojni organi pri določanju in uporabi vrste in višine upravne kazni za fizično ali pravno osebo, za katero ugotovijo, da je v skladu s členom 8 odgovorna za kršitev v smislu člena 4, upoštevajo vse ustrezne okoliščine kršitve, med drugim:
 - (a) naravo, resnost in trajanje izpusta;
 - (b) [...]
 - (c) škodo, ki jo izpust povzroči za okolje ali zdravje ljudi;
 - (d) finančno sposobnost odgovorne osebe;
 - (e) gospodarske koristi, ki jih ima ali naj bi jih imela odgovorna oseba zaradi kršitve;
 - (f) ukrepe, ki jih sprejme odgovorna oseba za preprečitev izpusta ali ublažitev njegovih posledic;
 - (g) raven sodelovanja odgovorne osebe s pristojnim organom, vključno z morebitnimi ukrepi za izogibanje ustrezni inšpekciji ali drugi preiskavi, ki jo opravi pristojni organ, ali njuno oviranje, ter
 - (h) vse prejšnje kršitve odgovorne osebe v zvezi z onesnaževanjem morja z ladij.

2. [...]“;

(14) člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Izmenjava informacij in izkušenj

1. Države članice in Komisija za namene te direktive pri izmenjavi informacij sodelujejo na podlagi sistema Unije za izmenjavo pomorskih informacij (SafeSeaNet), določenega v členu 22a(3) Direktive 2002/59/ES²⁶ in Prilogi III k Direktivi, da bi dosegle naslednje cilje:
 - (a) izboljšati informacije, potrebne za učinkovito izvajanje te direktive, zlasti tiste, ki jih zagotavlja evropska služba za satelitsko odkrivanje onesnaževanja, vzpostavljena s to direktivo (CleanSeaNet), in drugi ustrezni mehanizmi poročanja, z namenom razvijanja zanesljivih metod za sledenje onesnaževalnim snovem v morju;
 - (b) razviti in uvesti ustrezen sistem za nadzor in spremljanje, ki informacije iz odstavka (a) združuje z informacijami, ki jih Komisija da na voljo državam članicam v sistemu SafeSeaNet ter drugih informacijskih bazah podatkov in orodjih Unije, z namenom lažjega zgodnjega odkrivanja in spremljanja ladij, ki izpuščajo onesnaževalne snovi, da se optimizirajo izvršilni ukrepi, ki so jih sprejeli nacionalni organi;
 - (c) čim boljše izkoristiti informacije, ki so zagotovljene v skladu z odstavkoma (a) in (b) ter so jih na podlagi člena 10a predložile države članice, da bi se olajšala dostop do takih informacij in njihova izmenjava med pristojnimi organi ter z organi drugih držav članic in Komisijo, ter

²⁶ Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).

- (d) v treh letih od datuma prenosa te direktive zagotoviti, da pristojni organi vsako leto v skladu z zmogljivostmi držav članic preverijo določen odstotni delež opozoril razreda A, ki jih pošlje storitev CleanSeaNet, pri čemer ‚preverjanje‘ pomeni vsako nadaljnje ukrepanje pristojnih organov glede opozorila, ki ga pošlje storitev CleanSeaNet, da se ugotovi, ali se zadevno opozorilo nanaša na nezakonit izpust. Tak odstotni delež se vnaprej sporoči Komisiji.

2. [...]‘;

(15) vstavijo se naslednji členi:

„Člen 10a

Poročanje

1. Komisija vzpostavi orodje za elektronsko poročanje za namene zbiranja in izmenjave informacij med državami članicami in Komisijo o izvajanju sistema izvrševanja, določenega v tej direktivi.
2. Države članice zagotovijo, da se, potem ko so upravni in, kjer je ustrezno, sodni postopki zaključeni, prek orodja za elektronsko poročanje iz odstavka 1 sporočajo naslednje informacije v zvezi z ukrepi, ki so jih sprejeli njihovi pristojni organi:
 - (a) informacije v zvezi z nadaljnjim ukrepanjem pristojnih organov glede opozorila, ki ga je poslala storitev CleanSeaNet, ali razlogih za neukrepanje glede takega opozorila, in to čim prej po zaključku dejavnosti nadaljnjega ukrepanja;
 - (b) informacije v zvezi z inšpekcijami, opravljenimi v skladu s členom 6, in to čim prej po zaključku inšpekcije;
 - (c) informacije v zvezi z ukrepi, sprejetimi v skladu s členom 7, in to čim prej po zaključku teh ukrepov, ter

- (d) informacije v zvezi s kaznimi, naloženimi v skladu s to direktivo, zoper katere ni bila pravočasno vložena nobena pritožba ali ki so drugače pravnomočne in izvršljive, in to brez nepotrebnega odlašanja, vsekakor pa – za kazni, naložene v prejšnjem koledarskem letu – do 30. junija vsako leto. Če informacije v zvezi s kaznimi vključujejo osebne podatke, se anonimizirajo.
3. Da bi Komisija zagotovila enotno uporabo tega člena, lahko z izvedbenimi akti določi podrobna pravila o postopku za sporočanje informacij iz odstavka 2, med drugim z določitvijo vrste informacij, ki jih je treba sporočiti, v skladu s postopkom pregleda, določenim v členu 13.
4. Države članice Komisiji prigrasijo upravičene organe, ki bodo imeli dostop do orodja za poročanje, določenega v odstavku 1.

Člen 10b

Usposabljanje

Komisija na zahtevo države članice olajša razvoj zmogljivosti, tako da zagotovi usposabljanje za organe, pristojne za odkrivanje, preverjanje in pregon kršitev v okviru področja uporabe te direktive.

Člen 10c

Objava informacij

1. Komisija brez poseganja v nacionalno zakonodajo držav članic in na podlagi informacij, ki jih te sporočijo v skladu s členom 10a, po zaključku upravnih in pravnih postopkov, kadar je to ustrezno, javno objavi pregled izvajanja in izvrševanja te direktive na ravni Unije, ki se redno posodablja. Pregled lahko vključuje informacije iz Priloge II k tej direktivi.
2. Komisija brez poseganja v Direktivo 2003/4/ES²⁷ sprejme ustrezne ukrepe za zaščito zaupnosti informacij, pridobljenih pri izvajanju te direktive.

Člen 10d

Zaščita oseb, ki prijavijo morebitne kršitve, in varstvo podatkov

1. Komisija razvije in vzdržuje zaupni spletni kanal za zunanje prijave za prejetje prijav v smislu Direktive (EU) 2019/1937²⁸ o morebitnih kršitvah te direktive ter take prijave posreduje zadevni državi članici oziroma državam članicam.
2. Države članice zagotovijo, da pristojni nacionalni organi, ki prejemajo prijave o kršitvah te direktive, predložene prek kanala iz odstavka 1, zagotovijo povratne informacije in nadaljnje ukrepe v zvezi s temi prijavami v skladu z Direktivo (EU) 2019/1937.

²⁷ Direktiva 2003/4/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2003 o dostopu javnosti do informacij o okolju in o razveljavitvi Direktive Sveta 90/313/EGS (UL L 41, 14.2.2003, str. 26).

²⁸ Direktiva (EU) 2019/1937 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2019 o zaščiti oseb, ki prijavijo kršitve prava Unije (UL L 305, 26.11.2019, str. 17).

3. Komisija lahko na podlagi točk (c) in (h) člena 25(1) in v skladu s členom 25(2) Uredbe (EU) 2018/1725 omeji uporabo členov 14 do 22, 35 in 36 ter člena 4 Uredbe (EU) 2018/1725²⁹ za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki in ki so vključeni v prijavo, predloženo prek kanala iz odstavka 1 tega člena, ali so v njej omenjeni in niso posamezniki, na katere se nanašajo osebni podatki in ki predložijo to prijavo. Ta omejitev se lahko uporablja le toliko časa, kolikor je potrebno za preiskavo prijave iz odstavka 2 tega člena, ki jo izvedejo pristojni organi države članice.“;

(16) člen 11 se črta;

(17) člen 12 se črta;

(18) vstavi se naslednji člen:

„Člen 12a

Ocena in pregled

1. Komisija do [Urad za publikacije: vstaviti datum: pet let od datuma prenosa te direktive o spremembi] izvede oceno te direktive. Ocena temelji vsaj na naslednjih elementih:
 - (a) izkušnjah, pridobljenih pri izvajanju te direktive, ter
 - (b) informacijah, ki jih države članice sporočijo na podlagi člena 10a, in pregledu na ravni Unije, zagotovljenem v skladu s členom 10c.
2. Komisija v okviru pregleda oceni možnost spremembe področja uporabe te direktive, če je to ustrezno, glede na nove ali posodobljene mednarodne standarde za preprečevanje onesnaževanja z ladij, kar je urejeno s sedanjimi in prihodnjimi določbami Marpol 73/78.“;

²⁹ Uredba (EU) 2018/1725 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. oktobra 2018 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah, organih, uradih in agencijah Unije in o prostem pretoku takih podatkov ter o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 45/2001 in Sklepa št. 1247/2002/ES (Besedilo velja za EGP) (UL L 295, 21.11.2018, str. 39).

(19) člen 13 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 13

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS), ustanovljen s členom 3 Uredbe (ES) št. 2099/2002³⁰. COSS je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011³¹.
2. Pri sklicevanju na ta člen se uporabljata člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011 in člen 5 Uredbe (ES) št. 2099/2002.“;

(20) člen 14 se črta;

(21) člen 15 se črta;

(21a) v členu 16 se doda naslednji odstavek:

„2. Države članice, ki nimajo neposrednega dostopa do morja ali pristanišč, niso dolžne prenesti in izvajati določb te direktive iz členov 6 in 7.“

(22) edina priloga se črta;

³⁰ Uredba Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 2099/2002 z dne 5. novembra 2002 o ustanovitvi Odbora za varnost na morju in preprečevanje onesnaževanja z ladij (COSS) in o spremembi uredb o pomorski varnosti in preprečevanju onesnaževanja z ladij (UL L 324, 29.11.2002, str. 1).

³¹ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (23) besedilo iz Priloge I k tej direktivi se doda kot Priloga I;
- (24) besedilo iz Priloge II k tej direktivi se doda kot Priloga II.

Člen 2

Prenos

1. Države članice do [*Urad za publikacije: vstaviti datum: štiri leta [48 mesecev] od datuma začetka veljavnosti te direktive o spremembi*] sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

- 1a. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena države članice, ki nimajo neposrednega dostopa do morja ali pristanišč, niso dolžne prenesti in izvajati določb iz člena 1, točki (7a) in (8), te direktive.
2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo predpisov nacionalne zakonodaje, ki jih sprejmejo na področju, ki ga zajema ta direktiva, in vse naknadne spremembe, ki nanje vplivajo.

Člen 3

Uporaba Direktive 2009/123/ES

V zvezi s kršitvami, ki se na podlagi Direktive 2005/35/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/123/ES³², obravnavajo kot kazniva dejanja, in ustreznimi kaznimi, države članice, ki jih Direktiva (EU) 2023/xxxx ne zavezuje, še naprej zavezuje Direktiva 2005/35/ES, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2009/123/ES.

Člen 4

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 5

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
predsednica

Za Svet
predsednik/predsednica

³² UL L 280, 27.10.2009, str. 52.

NEIZČRPEN SEZNAM NEPRAVILNOSTI ALI INFORMACIJ IZ ČLENA 6

- (1) Vse nepravilnosti v zvezi z nafto in drugimi ustreznimi evidencami ali v zvezi z drugimi pomanjkljivostmi, povezanimi z morebitnimi izpusti in odkritimi med inšpekcijami, ki jih je v skladu z Direktivo 2009/16/ES³³ izvedla zadevna država članica ali druga država članica ali država podpisnica Memoranduma o soglasju glede nadzora, ki ga opravlja inšpekcija za varnost plovbe, v prejšnjih pristaniščih postanka ladje;
- (2) vse nepravilnosti v zvezi z oddajo ladijskih odpadkov ali obveščanjem o njih, kot se zahteva z Direktivo (EU) 2019/883³⁴, v zadevni državi članici ali v državi članici prejšnjih pristanišč postanka ladje;
- (3) vse nepravilnosti v zvezi z neskladnostjo z merili za uporabo sistemov za čiščenje izpušnih plinov, uporabljenih kot metode za zmanjšanje emisij, določene v Prilogi II k Direktivi (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta³⁵, ki se sklicuje na smernice za sisteme za čiščenje izpušnih plinov iz leta 2009, določene v Resoluciji MEPC.184 (59), kakor so bile nadomeščene s smernicami za sisteme za čiščenje izpušnih plinov iz leta 2021, določenimi v Resoluciji MEPC.340 (77);
- (4) vse informacije v zvezi z morebitnim nezakonitim izpustom ladje, pridobljene od druge države članice s postopki, predvidenimi v Direktivi 2002/59/ES³⁶, vključno z vsemi dokazi ali sumi o namernih izpustih nafte ali drugih kršitvah Marpol 73/78, ki so jih obalne postaje države članice v skladu s členom 16 Direktive sporočile obalnim postajam v zadevni državi članici, ali primeri ali nesrečami, ki jih je poveljnik ladje prijavil obalni postaji zadevne države članice v skladu s členom 17 Direktive, ali
- (5) vse druge informacije, ki jih sporočijo osebe, vključene v upravljanje ladje, vključno s piloti, in ki kažejo na nepravilnosti v zvezi z morebitno kršitvijo obveznosti iz te direktive.

³³ Direktiva 2009/16/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o pomorski inšpekciji države pristanišča (prenovitev) (UL L 131, 28.5.2009, str. 57).

³⁴ Direktiva (EU) 2019/883 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. aprila 2019 o pristaniških sprejemnih zmogljivostih za oddajo odpadkov z ladij, spremembi Direktive 2010/65/EU in razveljavitvi Direktive 2000/59/ES (UL L 151, 7.6.2019, str. 116).

³⁵ Direktiva (EU) 2016/802 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. maja 2016 glede zmanjšanja vsebnosti žvepla v nekaterih vrstah tekočega goriva (kodificirano besedilo)(UL L 132, 21.5.2016, str. 58).

³⁶ Direktiva 2002/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 27. junija 2002 o vzpostavitvi sistema spremljanja in obveščanja za ladijski promet ter o razveljavitvi Direktive Sveta 93/75/EGS (UL L 208, 5.8.2002, str. 10).

INFORMACIJE, KI SE LAHKO VKLJUČIJO V PREGLED NA RAVNI UNIJE IZ ČLENA 10C

- (1) Informacije iz pregleda na ravni Unije, objavljenega v skladu s členom 10c, za vsak primer onesnaženja, ki ga preveri in potrdi država članica, lahko vključujejo:
- a. datum primera onesnaženja;
 - b. identifikacijo ladje, vpletene v primer onesnaženja;
 - c. kraj (zemljepisno širino in dolžino) primera onesnaženja;
 - d. obseg (površino in dolžino) primera onesnaženja, če je ustrezno;
 - e. vrsto onesnaževala;
 - f. vpleteno državo članico oziroma države članice;
 - g. opis dejavnosti preverjanja primera onesnaženja;
 - h. datum in čas dejavnosti preverjanja ter sredstva, uporabljena za dejavnosti preverjanja;
 - i. podrobnosti o naloženi upravni kazni.
- (2) Združene informacije iz pregleda na ravni Unije, objavljenega v skladu s členom 10c, za posamezno državo članico lahko vključujejo:
- a. število morebitnih odkritih primerov onesnaženja na podlagi storitve CleanSeaNet;
 - b. število morebitnih primerov onesnaženja na podlagi storitve CleanSeaNet, ki jih država članica preveri;
 - c. število primerov onesnaženja, potrjenih po preverjanju (podrobno opredeljenih po območjih: teritorialne vode, IEC, odprto morje);
 - d. število identificiranih storilcev kaznivih dejanj;
 - e. število zadev, v katerih je bila naložena kazen.